

" Em ... chờ mùa hè của tôi đi đâu !"...

Chau Sung

Sài Gòn bây giờ đã vào hạ. Chắc rằng trong khuôn viên của những sân trường đâu đó đã đang rợp màu hoa Phượng ! Một loài hoa "đỏ như máu con tim" chỉ nở một mùa trong năm.

Chút tình đầu

Biết bao người đã bước qua tuổi học trò, trong đó có thế hệ 5X chúng ta ... mãi vẫn còn vương vấn với những chiếc giỏ xe chở đầy hoa Phượng, ... Nhớ "cô bạn" ngày xưa thẹn thùng chờ "ai" cùng tan lớp. Không biết có phải vì cũng đã từng là "chàng khờ ngọng nghịu" mở miệng ... "chẳng thành thơ" hay không mà khi đọc bài thơ "Chút tình đầu" của nhà thơ Đỗ Trung Quân, nhạc sĩ Vũ Hoàng lại say cảm ngay thành ca khúc Phượng hồng, bài hát biểu tượng cho thời áo trắng.

Nỗi buồn Phượng vĩ

Mùa hè đâu chỉ phải có gã khờ ngọng nghịu đứng làm thơ ... hay người đứng đợi dưới sân trường vắng để tặng một chùm phượng thắm mới thấy ngẩn ngơ, lặng lẽ ... Mùa hè còn là nỗi buồn cho những đôi bạn thân cùng nhau đến lớp mỗi ngày.

*" Tiếng ve nức nở buồn hơn tiếng lòng
Biết ai còn nhớ đến ân tình không
Đường xưa in bóng hai đứa nay đâu
Những chiều hẹn nhau lúc đầu, giờ như nước trôi qua cầu
Giã biệt bạn lòng ơi thôi nay xa cách rồi
Kỷ niệm mình xin nhớ mãi..."*

Nỗi buồn hoa phượng do cố nhạc sĩ Thanh Sơn sáng tác năm 1963 có thể được xem như là bài hát kinh điển của giới trẻ sinh viên học sinh miền Nam VN nói chung, Sài Gòn lúc đó nói riêng. Ca khúc đi qua bao thế hệ, nhiều đổi thay của thời cuộc nhưng chưa bao giờ vơi đi hình ảnh đặc trưng của mùa hè. Không những thế, từ ca từ cho đến giai điệu đã thể hiện khá rõ chất trữ tình lãng mạn về cuộc sống của một tầng lớp học sinh ngày cũ.

Giã biệt bạn lòng ơi ...

Ngày đó, cho dù chia tay thầy cô, bè bạn trong luyến tiếc thì cũng chỉ là những cuộc chia tay trong một khoảng thời gian hữu hạn ... ngày gặp lại không xa, chỉ là trong một thời gian khác, không gian khác. Và giờ đây với **thế hệ 5X** ... thời gian mãi không quay về.

Cả đời một người ngắm nghĩ có bao lần đi qua cái tháng năm ôm tròn mùa hạ ấy ... Mỗi một người trong chúng ta - thế hệ 5X đã đang " yên bình " cho riêng mình một " sân ga " và bước trong những chuyến tàu khác nhau, ... những chuyến tàu " không có vé khứ hồi " !

Tuổi thơ đi qua ... Tuổi học trò gửi lại nơi sân ga cũ. Không gian có thể vẫn còn đó, nhưng thời gian thì mãi mãi không quay về. Để mỗi lần mùa hạ đến, những cánh hoa phượng đỏ và những bài hát về mùa hè lại làm cho bao người học trò nay đã già thêm một lần bối rối !

*Bài viết phỏng theo: " Chút Tình Đầu " thơ Đỗ Trung Quân, bài hát Phượng Hồng của Vũ Hoàng, Nỗi Buồn Hoa Phượng (cổ Nhạc sỹ Thanh Sơn), Catlinh rfa, .

<http://k7dhct.com/index.php?threads/em-ch%E1%BB%9F-m%C3%B9a-h%C3%A8-c%E1%BB%A7a-t%C3%B4i-%C4%91i-%C4%91%C3%A2u.1513/>